Czwartek, 20 stycznia 2022 r.

P9_TA(2022)0007

Sprzeciw wobec aktu delegowanego: Ustalanie przypadków, w których dane dotyczące tożsamości można uznać za tożsame lub zbliżone do celów wykrywania wielokrotnych tożsamości, na mocy rozporządzenia (UE) 2019/817

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 stycznia 2022 r. w sprawie rozporządzenia delegowanego Komisji z dnia 29 września 2021 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/817 w odniesieniu do ustalania przypadków, w których dane dotyczące tożsamości można uznać za tożsame lub zbliżone do celów wykrywania wielokrotnych tożsamości (C(2021)05056 – 2021/2913(DEA))

(2022/C 336/11)

Parlament Europejski,

— uwzględniając rozporządzenie delegowane Komisji (C(2021)05056),

— uwzględniając art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

— uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/817 z dnia 20 maja 2019 r. w sprawie ustanowienia ram interoperacyjności systemów informacyjnych UE w obszarze granic i polityki wizowej oraz zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008, (UE) 2016/399, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240, (UE) 2018/1726, (UE) 2018/1861 oraz decyzje Rady 2004/512/WE i 2008/633/WSiSW [1], w szczególności jego art. 28 ust. 5 i art. 73 ust. 6,

— uwzględniając art. 111 ust. 3 Regulaminu,

— uwzględniając projekt rezolucji Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych,

A. mając na uwadze, że art. 3 rozporządzenia delegowanego Komisji stanowi, iż przypadki, w których dane dotyczące tożsamości można uznać za zbliżone, określono w załączniku II do tego rozporządzenia;

B. mając na uwadze, że załącznik II pkt 2 do rozporządzenia delegowanego Komisji stanowi, że „eu-LISA stosuje algorytm służący określeniu podobieństwa między tymi danymi w różnych polach danych z różnych systemów informacyjnych UE";

C. mając na uwadze, że załącznik II pkt 2 do rozporządzenia delegowanego Komisji stanowi ponadto, że „[a]lgorytm ten opiera się na wcześniej ustalonych progach podobieństwa.";

D. mając na uwadze, że załącznik II pkt 2 do rozporządzenia delegowanego Komisji przewiduje ponadto, że „[e]ksperci Komisji, państw członkowskich i agencji unijnych korzystający z systemów informacyjnych UE i elementów interoperacyjności zapewniają pomoc i doradztwo eu-LISA w celu zdefiniowania tego algorytmu.";

E. mając na uwadze, że art. 28 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2019/817 zobowiązuje Komisję do przyjęcia aktów delegowanych ustanawiających procedury określania przypadków, w których dane dotyczące tożsamości można uznać za tożsame lub zbliżone;

F. mając na uwadze, że w rozporządzeniu delegowanym Komisji wyraźnie nie określono procedur określania przypadków, w których dane dotyczące tożsamości można uznać za zbliżone, lecz przekazano uprawnienia w tym zakresie eu-LISA i ekspertom z Komisji, państw członkowskich i agencji unijnych korzystających z systemów informacyjnych UE i elementów interoperacyjności;

1. wyraża sprzeciw wobec rozporządzenia delegowanego Komisji;

2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji i do powiadomienia jej, że rozporządzenie delegowane nie może wejść w życie;

3. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz rządom i parlamentom państw członkowskich.

[1] Dz.U. L 135 z 22.5.2019, s. 27.